

I hvor stor Udstrækning disse saa skulle følges, vil det i første Linie blive det eventuelle Udvalgs Sag at overveje. Jeg ønsker altsaa Lovforslaget en velvillig og grundig Behandling.

Rørdam: Ogsaa jeg kan fatte mig kort om dette Forslag, da nu en Del af, hvad jeg havde at sige, er sagt. Jeg kan give Forslaget i det hele og store min bedste anbefaling. Jeg tror, det er et væsentlig Skridt fremad i den rigtige Retning, jeg kan kun beklage, at man ikke er gaaet videre.

Forslaget angaar Kontrol med Kød til Eksport og med Salg af Kød i Landet. Med Hensyn til Eksporten skal jeg ikke sige meget, denne Side af Sagen er behandlet vidtløftig. Det kan være, at de foreslaaede Foranstaltninger ikke i enhver Henseende ere rigtige, men jeg skal kun sige, at jeg vil gerne være med til at offre endog betydelige Summer paa at gøre det Kød, vi eksportere, saa godt som muligt, og jeg gyser ikke tilbage for den Udgift, som medføres her til Ansættelse af en hel Del ny Embedsmænd. Men jeg vilde ogsaa have sat ganske overordentlig stor Pris paa, om man havde indført almindelig Kødkontrol i Landet, og det glædede mig at høre den højtærede Landbrugsminister udtale, at det ogsaa havde været bedre, om man var gaaet dertil; men den højtærede Minister udtalte, at det kunde man ikke, fordi det er der intet Ønske om i Befolkningen. Jeg tror, man skal være varsom med altid at følge Befolkningens Ønsker i den Retning. Jeg har i alt Fald aldrig oplevet, at Befolkningen har fremsat Ønsker om at faa hygieiniske eller sanitære Krav fremmet. Jeg tror Befolkningens store Hele staar som Modstander af ethvert sanitært hygieinisk Krav, der kommer frem, saa hvis den højtærede Minister vil vente paa, at der i Befolkningen skal fremkomme Ønske om en almindelig Kødkontrol, tror jeg, han kommer til at vente meget længe. For min Bevidsthed er der noget urimeligt i, at vi her gaa hen og offre store Summer paa, at det Kød, som vore Forbrugere i Udlandet skulle spise, bliver saa sundt og godt som muligt, medens man med Hensyn til det Kød Lan-

dets egne Børn skulle spise siger: det gør ikke saa nøje. Jeg synes dog de maa staa vort Hjerte nærmere end de fremmede, og jeg vilde have sat meget Pris paa, hvis man var gaaet med til at offre noget paa dette andet Spørgsmaal.

Men jeg er ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i, at hvis man ikke vilde gaa til dette fuldt ud, skulde man hellere undvære Bestemmelsen i § 8 om at indføre Kødkontrol obligatorisk i alle Byer paa over 2,000 Indbyggere. Hvad vil nemlig Følgen blive? Følgen vil blive den som tydelig fremgaar af den i Betænkningen anførte Opramsning af Byer, hvor der er Kødkontrol, nemlig den, at en hel Mængde smaa Byer faa ingen Kødkontrol. Endvidere vil hele Landet heller ingen Kødkontrol faa, og det samme gælder de mange Byer, der efterhaanden ere voksede op rundt omkring Stationerne. Naar der nu indføres Kødkontrol paa alle Eksportslagterier og i alle større Købstæder, ville de smaa Byer udelukkende faa daarligt Kød. Enhver Handelsmand eller Slagter, der har en tuberkuløs Ko, møder naturligvis ikke op med den paa det store Eksportslagteri, men sælger den andre Steder i Landet, og som Følge deraf tror jeg, at de Egne, som ingen Kødkontrol have, udelukkende ville komme til at leve af daarligt Kød, hvilket vil medføre betydelig Fare.

Naar man ser hen til, at der i Baden, Bern, Saksen og Belgien er indført obligatorisk Kødkontrol i hele Landet, og at man paatænker en saadan i det tyske Rige, synes jeg ikke man skal gyse tilbage for at gaa dertil. Jeg vil paa det varmeste anbefale dette til det Udvalg, som faar med Sagen at gøre og til den højtærede Landbrugsminister.

Jeg maa maaske kun til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgekreds (Philipsen), som udtalte sig om, at han i det hele ikke troede meget paa Kødkontrol og ikke troede meget paa, at det gjorde noget at spise tuberkuløst Kød, sige, at enhver har jo Lov til at tro, hvad han vil, enhver bliver jo salig ved sin Tro, men det kunde jo være, at det ærede Medlem blev salig en lille Smule før vi andre i Kraft af denne sin Tro.